

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والحمد لله رب العالمين

وصلی الله علی محمد و آل محمد الأئمة و المهديين و سلمه تسليماً كثيراً

﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ * الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَادَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾. حج: ۴۰-۳۹

(به کسانی که جنگ بر آنان تحمیل شده رخصت [جهاد] داده شده است چرا که مورد ظلم قرار گرفته اند و البته خدا بر پیروزی آنان سخت تواناست * همان کسانی که بناحق از خانه هایشان بیرون رانده شدند [آنها گناهی نداشتند] جز اینکه می گفتند پروردگار ما خداست و اگر خدا بعضی از مردم را با بعض دیگر دفع نمی کرد صومعه ها و کلیساها و کنیسه ها و مساجدی که نام خدا در آنها بسیار برده می شود سخت ویران می شد و قطعاً خدا به کسی که [دین] او را یاری می کند یاری می دهد چرا که خدا سخت نیرومند شکست ناپذیر است).

ای مؤمنان در مشرق و مغرب زمین، درود و رحمت و برکات خدا بر شما باد. به خدا سوگند برای طغیان و سرکشی و ظلم و ستم به کسی، قیام نکرده ام؛ و سپاس خداوندی که مرا زورگو و نافرمان نگردانیده است. آمده ام تا به حق شهادت دهم و آنچه را که ستمگران در دین خداوند سبحانه و تعالی ضایع و تباه کردند را اصلاح کنم، و قلم (دانش) و سخن حکیمانه و فصل خطاب را علم کردم، و علمای گمراهی و خیانتکار در نزد خود جز سخن پلید و دشنام و فحش و ناسزاء و تهمت و مکر و دروغ بستن نیافتند، پس با احسان با آنان به مقابله پرداختم تا جایی که عفت و پاک نفسی اجازه داد؛ در برابر کسانی که عورت خود را بدون هیچ شرم و حیاء آشکار ساختند حتی از تاریخی که آنها را کلماتی ننگ و خبیث مملو از جهل و گفتار زور و مکر و دروغ بستن خواهد نگاشت.

هیچ پاسخی در برابر سخن و کلام حکیمانه نیافتند جز دشمنی و جنگ، پس پیروان و کنیزکان خود از طغیانگران باری پس از دیگری جهت ویرانی محل های عبادتی و دستگیری مؤمنان را متوجه ما ساختند، پس خدا را بهترین قلعه ی استوار و وسیعترین غار یافتیم تا به او پناه ببریم، و صبر را یاور و پناهگاهی که به آن پناه ببریم، یافتیم. ولیکن هیئات اگر مرغ قطا را شبی آرام می گذاشتند، البته می خوابید. (۱)

پس ستمگران جز به آزار و اذیت ما راضی نشدند، و به آنچه از ظلم و ستم و ویرانی و سوزاندن و قتل و زندانی کردن و شکنجه ی مؤمنان در ماهی که حرام قطعی است عادت کردند، برگشتند؛ و این بار به شمشیر و ذلت تمرکز کردند، و هرگز تن به خواری نمی دهیم، هرگز تن به خواری نمی دهیم، هرگز تن به خواری نمی دهیم، زیرا خدا و پیامبرش و مؤمنان از این که ما ذلت را بپذیریم ابا دارند. پس قیام امروز ما جز دفاع از خویشتن و عقیده و دین الهی حق که ستمگران خواهان ضایع کردن آن هستند، نبود. آتشی را که بر افروختند و فتنه ای که به پا کردند، و هرگز آن را این بار خاموش نخواهیم کرد تا هنگامی که خداوند به ما آن یاری با عزت و وعده داده شده را رساند، و با همان آتشی که بر افروختند خواهند سوخت و با فتنه ای که به پا کردند به هلاکت خواهند رسید ان شاء الله، و تقاص آن را بسیار گران خواهند پرداخت، و باطل اندیشان زیان خواهند دید، و به زودی آنهایی که به آل محمد ستم کردند خواهند دانست به کدام بازگشتگاه بر خواهند گشت و فرجام نیک برای پرهیزگاران است.

و این نصیحت من، برای تمامی سربازان علمای گمراهی خیانتکار و مزدوران فتنه انگیز اشغالگران و طغیانگران است، که آزادی را انتخاب کنند همانگونه که خُر ریاحی آن را برگزید، و از لشگر خشم الهی به لشگر حق، لشگر امام حسین پیوست. همانا که فرصت ها مانند ابرها گذرا هستند و این فرصتی ست برای کسی که می خواهد محمد و آل محمد ﷺ و پیامبران و فرستادگان ﷺ را یاری کند، و فرصتی ست برای کسی که می خواهد خدای سبحانه و تعالی را یاری دهد.

آیا یاری دهنده ای هست امام مهدی علیه السلام را یاری دهد؟! آیا یاری دهنده ای هست ما را یاری رساند؟! آیا عاقلی هست که بهشت را برگزیند و خود را از عذاب آتش نجات دهد؟!!

۱ - بحار الأنوار ج ۴۵ ص ۴۷ (لو ترك القطا لنام) هر گاه مرغ قطا (مرغی است زیبا شبیه کبوتر) به حال خود واگذار می شد، در لانه ی خود می خوابید و شب لانه خود را به خاطر ترس از صید صیاد ترک نمی کرد.

و الحمد لله وحده

بر پدید آورنده‌ی آسمانها و زمین توکل کردیم، که او بر همه چیز تواناست و خدا ما را بس است و نیکو حمایتگری، چه نیکو سرور و چه نیکو یاور.

احمد الحسن علیه السلام

وصی و فرستاده‌ی امام مهدی علیه السلام

محرم الحرام ۱۴۲۹ هـ. ق

دی ماه ۱۳۸۷ هـ. ش